

му вече, като нѣмаше на корабъ-тъ никакви удоволствія за развлечаніе, забѣлѣжи промѣненіе-то въ здравіе-то на Хенриха, и зе да ся бои, да не бы да умре. Бавачъ-тъ му, и той забѣлѣжи това, и много му станѣ криво и мжчно. Поради това, и побързахъ тѣ колкото поскоро бѣ възможно да стигнатъ въ Бергампуръ, за да ся посѣвѣтуватъ тамъ съ нѣкои опытни лѣкари и да го прѣмѣстятъ въ едно поспокойно жилище, защото на корабъ-тъ бѣше много топло и задуха. Но, при сичко-то имѣ бързаніе, Хенриха го осили болѣсть-та му прѣди да стигнатъ въ Бергампуръ.

Когато бѣхъ тѣ още колкото единъ день на далечъ отъ този градъ, проводихъ слугѣ до Г-жѣ Баронъ; и за това когато корабъ-тъ исплува на пристанище-то и спусна желѣзо до брѣгъ-тъ, Г-жа Баронъ вече гы чякаше тамо съ носилки, готова да гы прѣнесе сички-тъ у дома си. Щомъ бѣхъ турили дѣски-тъ отъ корабъ-тъ за прѣмину-